

Núm. de Protocol: 1000034/2017
Núm. De Rotlle: TSJA-0000012/2019

SENTÈNCIA 60-2019

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sra. CMS
Advocat: AME

Apel·lat: Sr. FRP
Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. CBB

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-set de juny de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000034/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. FRP va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 6 de març de 2017, la qual confirmava, en alçada, la decisió anterior de 14 de desembre de 2016. Per mitjà d'aquestes resolucions s'acordava atorgar l'alta mèdica amb efectes del 22 de desembre de 2016 i, al mateix temps, denegar l'atorgament d'una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna, per no presentar una disminució de la capacitat de guany d'almenys el 60%.

2.- Per sentència de data 5 de desembre de 2018, la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal del Batlle, ha estimat la demanda promoguda pel Sr. FRP i ha declarat el dret de l'agent a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia del grup 1, amb efectes des del 22 de desembre de 2016.

3.- La representació de la CASS ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) S'ha produït un error en la valoració de la prova, ja que la pericial ha sobrevalorat l'abast invalidant de les patologies de l'interessat, especialment en quant es refereix al peu esquerre.

b) En aquest sentit, no procedeix atorgar un 15% per la limitació tibio-tarsiana que presenta el turmell esquerre, quant el barem atribueix aquest percentatge al blocatge total del turmell, en bona posició.

4.- En la seva contesta, la representació de l'agent s'oposa al recurs d'apel·lació i manifesta substancialment que,

a) De la prova pericial practicada en les actuacions resulta que les patologies sofertes per l'assegurat comporten una IPP del 58%, que ha de prevaler sobre els informes mèdics de la part apel·lant.

b) La CASS no discuteix l'aplicació dels elements subjectius que ha fet la sentència impugnada.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, la sentència de la Batllia ha estimat el recurs interposat per l'agent contra les resolucions de la CASS que havien denegat el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia, i ho ha fet en considerar que les patologies de la interessada produeixen una reducció de la capacitat de guany superior al 60%.

En aquesta instància, la representació de la CASS sol·licita que es revisi la valoració que la sentència apel·lada ha fet de la prova pericial, i que es conclouï que la prova pericial en què s'ha basat aquesta sentència suposa una sobrevaloració de les patologies de l'interessat.

Tercer.- L'article 166 de la Llei de la seguretat social estableix que la invalidesa derivada d'accident no laboral o malaltia comuna és la situació que resulta d'una deterioració prematura de l'organisme, mèdicament comprovada, derivada d'una malaltia comuna o d'un accident no laboral, presumiblement definitiva, i que produeix una reducció d'almenys el 60% de la seva capacitat de guany.

En l'aplicació d'aquest precepte, cal tenir en compte que, com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

Quart.- En el cas que ara s'examina, la prova pericial que s'ha practicat en les actuacions conclou que el grau d'IPP del recurrent s'ha de xifrar en un 58%, per l'existència de limitacions en la mobilitat dels dos peus de l'interessat. El perit atribueix una IPP del 34 per la patologia del peu dret i un 24% per la que correspon al peu esquerre, i afirma que s'ha de fer un sumatori aritmètic, en tractar-se de la mateixa unitat funcional.

A aquest resultat, la sentència apel·lada ha afegit un 2,5%, pels factors complementaris a què es refereix l'article 168 de la Llei de la seguretat social, amb la qual cosa se supera el 60% que requereix l'article 166 de la mateixa llei. Cal tenir en compte que la part apel·lant no discuteix en aquesta instància l'aplicació d'aquests factors complementaris.

Les al·legacions en què es fonamenta el present recurs d'apel·lació no són susceptibles de desvirtuar les conclusions a les quals ha arribat la sentència impugnada. El resultat de la prova pericial és concloent i no està contradit per cap altre element de judici rellevant, a part dels informes de l'assessoria mèdica de la pròpia CASS que, com abans s'ha dit, no poden prevaler sobre el dictamen dels perits designats per l'òrgan jurisdiccional.

D'altra banda, aquest dictamen reflexa l'existència d'una limitació a la mobilitat del turmell esquerre, que presenta una flexió plantar de 30° i una dorsal de 5°. Aquesta limitació tibio-tarsiana és valorada en un 15% d'IPP, extrem que la CASS discuteix, en considerar que el barem només atribueix aquest percentatge a un bloqueig total del turmell. Ara bé, aquest argument resulta contradictori amb la pròpia actuació de l'apel·lant, que ha atribuït el mateix grau d'IPP a la limitació tibio-tarsiana del peu dret, de manera que l'Administració no pot anar ara contra els seus propis actes, al·legant que el barem no preveu un percentatge del 15% per una limitació parcial de la mobilitat del turmell esquerre, quan ella mateixa l'ha aplicat respecte d'una patologia similar de l'altre peu.

En definitiva, s'ha de concloure que la valoració de les diverses patologies de l'agent s'ha realitzat correctament, d'acord amb l'informe pericial, de manera que s'ha de desestimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada el 5 de desembre de 2018 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.